

L'altaveu de les dones silenciades

La periodista Txell Feixas protagonitza el darrer debat del cicle del Casino de Granollers

Granollers

Imma Juncà

La periodista i escriptora Txell Feixas va participar dilluns en els Debats del Casino de Granollers per parlar del seu ofici i de les històries humanes amb mirada de dona que ha donat a conèixer a través de 3Cat i dels seus llibres. Feixas va dialogar amb el director d'EL 9 NOU, Jesús Medina, en una conversa que es va haver d'ajornar una setmana per l'apagada del dia 28. L'acte va coincidir amb la publicació en castellà del seu darrer llibre, *Aliades*. Natural de Sant Joan de Mediona (l'Alt Penedès), al poble la coneixen com a Pere Valenta Xica, una expressió que recull els sobrenoms dels seus pares. El seu primer llibre no es podia dir de cap altra manera: *Dones valentes*.

El coratge forma part de la seva manera de ser. Va arribar al periodisme gràcies a una professora de filosofia que va li va fer notar la seva passió quan tornava radiant de fer un programa

La periodista Txell Feixas durant la seva conversa amb Jesús Medina, director d'EL 9 NOU del Vallès Oriental

a Ràdio Vilafranca. “Mai he dissenyat què volia fer”, va explicar. Durant 10 anys va cobrir informació econòmica a Madrid i després va passar sis anys a l'Orient Mitjà. En aquesta regió convulsa ha viscut el millor i el pitjor de ser dona i periodista: menys-

preada per un líder talibà pel simple fet de ser dona, però també amb accés a llocs com les escoles clandestines a l'Afganistan. “Això ens permet explicar històries de manera més inclusiva, perquè donem veu a la meitat de la població.”

Feixas va fer autocrítica sobre com els mitjans de comunicació tracten la guerra. “Quatre de cada deu persones desconnecten quan expliquem les guerres des del drama”, va dir. Defensa que cal relatar també el món amb esperança. “També hi

ha dignitat en el dia a dia de la guerra”, va assegurar. Tampoc se sent còmoda amb la rapidesa i la superficialitat imposades per les xarxes socials i defensa que és molt important treballar les històries “sobre el terreny”.

Al seu llibre *Dones valentes* Feixas acosta al lector la lluita de les dones de l'Orient Mitjà en un context profundament patriarcal. Històries crues com la d'una mare afganesa que demana que la seva filla sigui sacrificada si neix nena, matrimonis infantils, minyones esclaves... A *Aliades* es fixa en el primer equip femení de bàsquet adolescent creat al camp de refugiats de Xatila, al Líban. Un gest aparentment trivial a Occident que allà és un acte de rebel·lia contra la violència i el masclisme. L'equip, impulsat per un pare, en Majdi, per protegir la seva filla Razan, s'ha convertit en un símbol d'apoderament per a aquestes noies.

Feixas va defensar que “hi ha dones amb mocador que són autèntiques agents de canvi” i va destacar que moltes continuen resistint “de manera clandestina” perquè els hi va la vida. “Tot el dolor que jo puc sentir fent la meva feina no és res comparat amb el que viuen la gent d'allà”, va concloure.

TONI TORRILLAS

Cooperació internacional a l'ADN

La Garriga rep activistes a Lesbos, Guatemala i Chiapas que reben suport municipal

La Garriga

F.P.

Mavi Cruz és la directora d'una entitat que treballa a la zona de Tapachula, a la frontera entre Guatemala i Mèxic, que és un dels principals corredors de migració del món. La Lorraine Leete és advocada del Centre Legal de Lesbos, una entitat creada l'any 2016 per donar suport jurídic a les persones que arribaven a aquesta illa grega –inicialment sirians que fugien de la guerra al seu país– de camí cap a Europa. Rubén Moreno forma part del Centre de Drets Humans Frai Bartolomé de las Casas, de San Cristóbal de las Casas, a Chiapas. L'entitat treballa per denunciar casos de zapatistes desapareguts, torturats o forçats a desplaçar-se per accions vinculades al govern de Mèxic.

Tots tres projectes tenen en comú que reben suport de l'Ajuntament de la Garriga per tirar endavant. Budó va recordar un viatge a Lesbos que va fer l'any 2017 com a presidenta del Fons Català de Cooperació. “Vam veure

Mavi Cruz, Lorraine Leete i Rubén Moreno (quarta, tercera i segon per la dreta) amb Niubó i membres del consistori

que era un bon projecte i que calia donar-hi suport”, detallava. Això ha permès que el Centre Legal de Lesbos hagi anat creixent i treballi en altres punts de Grècia per defensar els drets dels migrants, també dels que pateixen devolucions

en calent, explicava Leete. Moreno va explicar la victòria aconseguida el desembre de l'any passat quan la Cort Interamericana de Drets Humans va responsabilitzar l'estat de Mèxic de la desaparició el gener de 1999 del zapatista Antonio González

Méndez en una acció d'un grup paramilitar mexicà. “No ha aparegut però ara la família té l'esperança que es faci justícia”, deia Moreno.

Mavi Cruz, Lorraine Leete i Rubén Moreno van explicar la tasca solidària i humanitària que fan a la frontera de

Guatemala i Mèxic, a Lesbos i a Chiapas als alumnes dels instituts de la Garriga dins dels actes de les Jornades de Cooperació que organitza l'Ajuntament tota aquesta setmana. Al migdia, van ser rebuts per l'alcalde Meritxell Budó i el regidor de Cooperació, Carlos Martín, a la sala de plens. Hi van anar acompanyats de Teresa Niubó, presidenta i fundadora de La Garriga Societat Civil, una entitat creada al poble fa més d'un quart de segle que va néixer per donar suport a la població de Chiapas i, amb els anys, s'ha anat implicant en altres accions com la defensa de les persones que arriben a l'illa de Lesbos. “Vam veure a Chiapas el que representava la solidaritat i la col·laboració”, recorda Niubó, que destacava “l'intercanvi de coneixements i sentiments” que es generen fruit d'aquestes accions de cooperació internacional. Budó va agrair el paper que han tingut Niubó i La Garriga Societat Civil durant tots aquests anys per impulsar la cooperació internacional. “Per la Garriga, és un orgull poder dir que el nostre poble transforma internacionalment”, deia Martín, que celebrava que aquesta cooperació internacional “és cosa de tot l'Ajuntament, no només d'un govern” i ve “de molts anys”.

RAMON FERRANDIS